

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 399/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti G., s. r. o., a J. D., zastúpených JUDr. Alexandrom Farkašovským, resp. JUDr. Ladislavom Zátorským, advokátmi združenými v združení advokátov Advokátska kancelária JUDr. Alexander Farkašovský & JUDr. Ladislav Zátorský, Združenie advokátov, Nerudova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2 R 4/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti G., s. r. o., a J. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti G., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka v 1. rade“), a J. D. (ďalej len „sťažovateľ v 2. rade“; spolu ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených JUDr. Alexandrom Farkašovským, resp. JUDr. Ladislavom Zátorským,

advokátmi združenými v združení advokátov Advokátska kancelária JUDr. Alexander Farkašovský & JUDr. Ladislav Zátorský, Združenie advokátov, Nerudova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2 R 4/2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 16. decembra 2009 bol vyhlásený okresným súdom konkurz na úpadcu T. spol. s r. o. a konkurzné konanie je vedené okresným súdom pod sp. zn. 2 R 4/2009. Sťažovatelia majú v konkurznom konaní postavenie veriteľov s tým, že sťažovateľ v 2. rade je súčasne konateľom sťažovateľky v 1. rade, ktorý bol zvolený za predsedu veriteľského výboru.

Prílohu sťažnosti tvorí uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 43 Ncb 170/2013 z 11. júla 2013 (ďalej len „uznesenie krajského súdu z 11. júla 2013“), ktorým krajský súd rozhodol o tom, že sudkyňa okresného súdu Mgr. Z. A. je vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej okresným súdom pod sp. zn. 2 R 4/2009. Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol: *„Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd dospel k záveru, že J. D., ktorý je ako fyzická osoba veriteľom v tomto konkurze a zároveň je aj konateľom veriteľa G. s. r. o. (predseda veriteľského výboru) opakovane verbálne v konaní napádal sudkyňu Mgr. Z. A., vyzýval ju na odstúpenie z prejednávania tejto veci a vyhrážal sa jej medializáciou svojich podozrení. Tvrdil, že je zaujatá pre svoj priateľský vzťah s advokátkou JUDr. R. E., ktorá v minulosti právne zastupovala úpadcu, ďalej že sa dopúšťa korupcie a vyslovoval aj podozrenia z trestnej činnosti marenia konkurzného konania. Svoje podozrenia opakovane prednášal aj na schôdzach veriteľského výboru a schôdzi veriteľov konanej dňa 10. 06. 2013, zápisy z ktorých boli zverejňované v Obchodnom vestníku.*

Sudkyňa Mgr. Z. A. opakovane v konaní deklarovala, že nemá vzťah k veci ani k účastníkom konania, a ani sa necíti byť v tejto veci zaujatá. Odvolací súd nemá dôvod pochybovať o vyjadreniach menovanej sudkyne a ani o tom, že v konaní postupovala vždy nestranne a nezaujato. Súhlasí však so sudkyňou v tom, že vzhľadom k tomu, že vyslované

podozrenia a verbálne útoky voči sudkyňi boli zverejňované aj na internete v Obchodnom vestníku prostredníctvom zápisníc zo zasadnutí veriteľského výboru a sú aj predmetom trestných oznámení zo strany J. D., mohli by vzniknúť pochybnosti o jej nestrannosti. Vzhľadom na intenzitu a opakovanie týchto útokov je logické, že aj menovaná sudkyňa sa musí brániť, a to aj oznámeniami pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivého obvinenia, resp. ohovárania. Odvolací súd súhlasí so sudkyňou v tom, že vzhľadom na uvedené skutočnosti by mohli vzniknúť pochybnosti o jej nezaujatosti, a preto vyhovel jej návrhu na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v tejto veci.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zotrváva na svojich stanoviskách pokiaľ ide o hodnotenie vzťahu sudkyne Mgr. Z. A. k advokátke JUDr. R. E., ako aj k tomu, že samotné poukázania J. D. na oznámenia z podozrenia z trestnej činnosti v súvislosti s konkurzným konaním nezakladajú dôvod na vznik pochybností o nezaujatosti sudkyne (viď predchádzajúce rozhodnutie č. k. 43 Ncb 12/2013-1409 zo dňa 16. 05. 2013). V záujme objektívneho vylúčenia možnosti vzniku akýchkoľvek podozrení o nestrannosti menovanej sudkyne v súvislosti s konaním veriteľa v konkurze J. D. (opakované verbálne útoky hraničiace s ohováraním a znevažovaním sudkyne, ktoré je možné hodnotiť ako priamy útok na menovanú, voči ktorým sa sudkyňa primerane bráni) však rozhodol tak, že sudkyňu vylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci...“

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli: „... vylúčená sudkyňa rozhodovala do času svojho vylúčenia o majetku v hodnote niekoľko miliónov euro a taktiež aj o tak podstatnej otázke, ktorou je návrh V. V. (pozn. veriteľského výboru) na odvolanie SKP (pozn. správcu konkurznej podstaty) z funkcie.

Vzhľadom na skutočnosti, že všetky jej predchádzajúce súdne rozhodnutia boli veriteľmi a veriteľským výborom namietané a rozporované s prepojením na jej následne priznanie o zaujatosti, sťažovatelia pre zabezpečenie objektívnosti a spravodlivosti sú povinní žiadať o zrušenie predchádzajúcich rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica v konkurznom konaní sp. zn. 2 R 4/2009, vrátane posledného rozhodnutia, o uznesení zo dňa 12. 7. 2012 na vypísanie šiesteho ponukového kola na predaj majetku, publikované následne vo Vestníku č. 153/2012 zo dňa 9. augusta 2012, ktorý postup bol evidentne v rozpore so zákonom...

Konanie sudkyne s vedomím, že je zaujatá a až jej následné sa priznanie k tejto skutočnosti postačuje na záver, že jej konanie a rozhodovanie v konkurznom konaní bolo v kolízii a v rozpore s ústavnými zásadami spravodlivého konania ako aj ostatnými zákonnými zásadami súdneho konania a navyiac jej konanie napĺňa podľa sťažovateľov aj známky podozrení z porušení ustanovení Tr. zákona.

Týmto konaním neboli poškodení iba sťažovatelia, ale aj všetci veritelia...“

Sťažovatelia dvojmesačnú lehotu na podanie sťažnosti ústavnému súdu, ktorou namietajú porušenie svojich práv v konkurznom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 2 R 4/2009, odvíjajú od zverejnenia uznesenia krajského súdu z 11. júla 2013 o vylúčení zákonnej sudkyne z prerokovania a rozhodovania tohto konkurzného konania.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti takto rozhodol:

«1. Základné právo sťažovateľov G. s. r. o... a J. D..., ako aj všetkých veriteľov úpadcu T. spol. s r. o. „v konkurze“, v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 2R4/2009 podľa čl. 46 ods. 1, čl. 46 ods. 2, čl. 144 ods. 1 Ústavy SR podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru postupom Okresného súdu Banská Bystrica porušené bolo.

2. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2R4/2009, vyhlásenie verejného ponukového konania - 6. kolo, publikované v Obchodnom Vestníku č. 153/2013 zo dňa 9. augusta 2012 zrušuje.

3. Okresný súd Banská Bystrica je povinný uhradiť sťažovateľom trovy právneho zastúpenia vo výške 331,13 € na č. účtu Advokátskej kancelárii JUDr. Alexander Farkašovský & JUDr. Ladislav Zátorský, Združenie advokátov...»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovatelia v petite svojej sťažnosti namietajú porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2 R 4/2009 a zároveň sa domáhajú zrušenia rozhodnutia okresného súdu v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2 R 4/2009, ktorým bolo vyhlásené verejné ponukové konanie – 6. kolo, publikované v Obchodnom vestníku č. 153/2013 z 9. augusta 2012.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným

dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto konštatuje vzhľadom na doručenie sťažnosti ústavnému súdu v čase niekoľkonásobne presahujúcom dva mesiace od zverejnenia dotknutého rozhodnutia, že je založený dôvod na odmietnutie sťažnosti pre jej oneskorenosť.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa jednotlivými nárokmi sťažovateľov uplatňovanými v sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. augusta 2014